

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermogeni Episcopo. 362.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πάντα τῆς σῆς πράξεως ἀξία, ἀλλὰ
 τῶν τέλος οὐκ ἔχουσα. τίω μὲν γὰρ
 ὁ χρόνος ἀφανίζεται. τίω δὲ αἰῶνες φε-
 ραίονται, τελευτῶν μὴ ὄντων ἀμφοί.

Ερμωγένει Ἐπισκόπῳ. τξβ.

Ὡςπερ λόγος ἀσφακτος ἀτελής, ὅ-
 πως ἔτι πρᾶξις ἀλογος. οὐκ τέταν γὰρ
 ἀμφοῖν εἰ καὶ μὴ βύλοιτο οἱ τίω ἐλ-
 λόγηται σοφία, φασίλον π καὶ πεπα-
 τημένον πρᾶγμα, ὡς δὲ λόγως οἰο-
 μένοι, ὁ ὁρθός καὶ λαμπρὸς χαρακτι-
 εῖζεται τῆς ὑψηλῆς βίος. ὅς γὰρ
 ἀν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, μέγας κληθήσε-
 ται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς ἑρανῶν. εἰ
 δὲ καὶ σύγκρισιν ἀμφοῖν ποιήσῃ, ἔ-
 μένειον πρᾶξῃ μὴ λέγοντα, ἢ λέ-
 γων μὴ πρᾶξοντα.

Ἀπολωνίῳ Ἐπισκόπῳ. τξγ.

Ἐπειδὴ τὸ βιάζεσθαι καὶ ἔλκεν πρὸς
 ἐπιβίαν τῶν ἀπεξοχῶν γεγονότας,
 ἐμπρεπὲς ἔτ' ἔστιν, ἔτε δοκεῖ. τῶ πεί-
 θῃ ἢ χαρῶς ἔστι χρῆσάμενος. φάσιζε
 τῶ σαυτῶ βίᾳ τῶς ἐν σκοτῶ ἀφα-
 ριστοῦτας.

Νελάμμωνι Διάκονῳ. τξδ.

Οἱ μὲν πρᾶγοντες, καὶ τοῖς ἱεροῖς μυσ-
 τήροις προσείναι μὴ πολυμήστες, εὐ-
 γνώμονες εἰσι, καὶ ταχέως καὶ εἰς τὸ
 μὴ ἀμαρτανῆν ἀπειθήσονται. οἱ δὲ καὶ
 πλημμελοῦντες, καὶ τῆς ἀχραντων
 μυστηρίων μαρτύρας χερσὶ πολυμήστες
 ἀπειθεῖν, ὡς εἰς, χαθὰς γέγραφας,
 καὶ Ζώσιμος; μύρων εἰς τιμωρίων
 ἀξιοί. ἐνόχως γὰρ ἑαυτῶς ἀποφά-
 ρισαι, καὶ τίω ἀφουδῆ τῶ Παύλου
 φωνῶν τῶ σώματος καὶ τῶ αἵματος
 τῶ κυρίου. διὸ δὴ τοῖς μὲν πρώτοις ἐ-
 πάνυ ὀπιθίεται ὁ ἀφ᾽ ἑσολος, εἰδὼς
 ὅτι καὶ πρᾶξῃσιν, ἀλλ' οὐκ γε γνώσκον-
 τες τοῖς θεοῖς τὸ σέβας φυλάττεισιν.
 τοῖς δὲ δευτέροις τοῖς καὶ πλημμελεῖσιν

tua digna est, sed vita finem non habens.
 Illam enim tempus delet: hanc autem se-
 cula, quæ finem nesciunt, coronant.

Hermogeni Episcopo. 362.

Quemadmodum sermo actionis exerts
 mancus & imperfectus est: ita etiam actio,
 quæ à sermone deseritur. Ex his enim am-
 babus rebus; etiamsi nolint ij, qui disertam
 sapientiam vilem quandam & protritam
 rem esse stulte opinantur, recta & splen-
 dida magistrorum vitæ insignitur. Qui
 enim fecerit & docuerit, magnus vocabi-
 tur in regno cælorum. Quod si ambas in-
 ter se comparare oportet, facere ac non lo-
 qui præstat, quàm loqui ac non facere.

Apollonio Episcopo. 363.

Quoniam eos, qui ita conditi sunt, ut
 arbitrij libertatem habeant, inuitos & re-
 pugnantes ad pietatem trahere, nec hone-
 stum est, nec videtur: idcirco da operam
 ut suasionem, vbi occasio se offert, adhibita,
 per tuam vitam ac mores, eos, qui in tene-
 bris degunt, illumines.

Nilammoni Diacono. 364.

Qui peccant, atque ad sacra mysteria
 accedere minimè audent, sincero iudi-
 cio præditi sunt, ac cõfestim eo adducen-
 tur, ut à peccato abstineant. Qui autem
 peccant, & incontaminata mysteria sce-
 latis manibus attingere non dubitant, (in
 quorum numero, ut scribis, Zosimus etiam
 est) sexcentis suppliciis digni sunt. Reos
 enim, iuxta minimè mendacem Pauli vo-
 cem, corporis & sanguinis Domini seipsos
 reddunt. Quamobrem etiam primos qui-
 dẽ Diabolus hand valde aggreditur, (quod
 scilicet exploratum habeat, eos, quamuis
 peccent, tamen id agnoscentes diuinis re-
 bus venerationem conseruare: at verò in
 secundos, hoc est eos, qui peccant, nec
 peccatum agnoscent, aut licet agnoscent,